

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010721
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721010721.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2023, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. A. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/68/2021 zo dňa 30.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 6T/68/2021 zo dňa 30.05.2022 rozhodol tak, že podľa § 285 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku oslobodzuje obžalovaného A. A., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom B., C. XXXX/X, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad 2 Pv 132/21/7706 zo dňa 29.12.2021, podanej na Okresnom súde Poprad dňa 30.12.2021 pre skutok, ktorý sa mal stať tak, že

- dňa 1. 4. 2021 v čase približne 16.58 hod. v D. - E., na benzínovom čerpadle F. bezodplatne odovzdal G. H. metamfetamín, a to zatavenú injekčnú striekačku s kryštalickým materiálom o celkovej hmotnosti 2,42 g (2420 mg) s obsahom metamfetamínu a metylsulfonylmetánu s priemernou koncentráciou 29,4 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúci 711 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 18 bežných jednotlivých dávok drogy a plastové vrečko s obsahom zatavenej injekčnej striekačky s kryštalickým materiálom o celkovej hmotnosti 0,04 g (40 mg) s obsahom metamfetamínu a metylsulfonylmetánu s priemernou koncentráciou 68,8 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúci 28 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 1 bežnej jednotlivej dávke drogy, teda spolu kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) zodpovedajúcim minimálne 18 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, čím jej takto neoprávnene zadovážil psychotropnú látku, keďže metamfetamín je v zmysle v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, teda neoprávnene zadovážil psychotropnú látku, čím mal spáchať zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal včas v neprospech obžalovaného okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil v podstate tým, že pokiaľ svedkyňa G. H. nevedela uviesť, v akom pomere (koľko sáčkov) mala ona a koľko obžalovaný predtým, ako ich dali dokopy a svedkyňa ich u seba ukryla, tak zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že od tejto svedkyne nebolo zisťované, za akú cenu zakúpila množstvo, ktoré prechovávala, v koľkých sáčkoch toto množstvo bolo a koho bola

zatavená striekačka, v ktorej bol pervitín a nebola dotazovaná ani k odhadu množstva (polovica, jedna tretina a pod.). Odvolateľ dodal, že spolu išlo o množstvo, ktoré zodpovedá minimálne 18 bežným jednotlivým dávkam drogy a vyslovil názor, že v prípade zadováženia a držby napr. len jednej tretiny obžalovaným A., by mohol byť vyvodený záver o nezákonnosti jeho konania. V danej súvislosti preto podľa okresného prokurátora možno vyvodiť záver o tom, že obžalovaný zadovážil G. H. jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, čím naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a totožnosť skutku by zostala zachovaná. Pritom okresný prokurátor odkazoval na možnosť postupu súdu podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Odvolateľ poukazoval aj na to, že keď svedkyňa uvádzala, že pred zadržaním užívala predmetný pervitín s obžalovaným u neho doma, tak u obžalovaného bola prítomnosť pervitínu preukázaná aj v krvi. Tým odvolateľ spochybňoval hodnotiaci záver súdu o nevierohodnosti svedkyne G. H. a mal za to, že jej nehodnovnosť nemôže vyplývať ani z toho, že pri skúmaní biologických stôp na zistených predmetoch nebola preukázaná prítomnosť DNA profilu obžalovaného, lebo bola preukázaná prítomnosť zmiešaného DNA profilu viacerých osôb.

Na základe takto podaného odvolania postupoval Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V úvode je namieste poukázať na to, že okresný súd v rámci kontradiktórnej povahy trestného konania pred súdom vykonal hodnotenie dôkazov pri zachovaní zásad právnej logiky a z nich plynúcich skutočností, pričom dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré aj v zákonne dostatočnom rozsahu podal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nie je teda potrebné tieto opakovať v odôvodnení tohto uznesenia. Krajský súd na ich správnosť odkazuje, no s prihliadnutím na povahu odvolacích dôvodov považuje za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy v predmetnej veci vykonal a ktoré pojal za základ pre svoje rozhodnutie. Plynie z neho, že s odkazom na vykonané dokazovanie, hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, spáchal obžalovaný A. A.. Konštatoval, že samotné obvinenie obžalovaného A. A. bolo založené na výpovedi (aktuálne už odsúdenej) G. H., ktorá po vznesení obvinenia vypovedala, že zaistené psychotropné látky, ktoré dobrovoľne vydala, pochádzajú od obžalovaného, ktorý jej ich odovzdal predtým, než došlo k zastaveniu vozidla príslušníkmi polície, ktoré viedla, s tým že ju ako ženu policajti prehľadávať nebudú. Po svojom odsúdení, v procesnej pozícii svedka už na hlavnom pojednávaní nevypovedala koexistentne, ale tvrdila, že zaistené psychotropné látky, resp. s nimi súvisiace predmety pochádzali tak od nej, ako aj od obžalovaného. Zároveň nevedela uviesť, ktoré psychotropné látky či s nimi súvisiace predmety priniesla ona a ktoré obžalovaný. Rozpory vo svojich tvrdeniach vysvetľovala tým, že v prípravnom konaní vypovedala o tom, že psychotropné látky jej odovzdal obžalovaný preto, lebo bola na neho nahnevaná, pretože policajtom povedal, že má pri sebe drogy. Okresný súd pri hodnotení jej výpovede poukazoval na to, že ju nepotvrdzujú objektívne žiadne ďalšie vykonané dôkazy v predmetnej trestnej veci, keď znaleckým skúmaním na zaistených predmetoch neboli zistené žiadne stopy, ktoré by svedčili o tom, že pôvodcom biologického materiálu na týchto predmetoch bol obžalovaný, ale naopak bola konštatovaná iba zhoda DNA profilu na zaistených predmetoch s porovnávacou vzorkou DNA profilu G. H., pričom mal za to, že skutočnosť, že v krvi obžalovaného bola znaleckým skúmaním zistená prítomnosť psychotropných látok, ešte nie je dôvodom pre vyvodenie jeho trestnej zodpovednosti, pretože samotné užitie psychotropnej látky nie je trestným činom a napokon samotný obžalovaný od počiatku túto skutočnosť priznával, tvrdiac pri tom, že psychotropnú látku, ktorú užil, priniesla G. H.. Okresný súd tak dospel k záveru, že vzhľadom na zmenenú výpoveď G. H. vo vzťahu k zadováženiu psychotropných látok, ktoré súvisia s trestným stíhaním obžalovaného, ale aj vzhľadom na skutočnosti spojené s osobou samotnej svedkyne, keď táto pokračovala v páchaní drogovej trestnej činnosti aj po skutku, a to aj napriek prebiehajúcej trestnému stíhaniu vo veci, súd mal pochybnosti o hodnovernosti jej výpovede, a to najmä prihliadajúc na to, že v konkrétnej trestnej veci neexistujú žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by potvrdzovali spáchanie skutku obžalovaným. Finálne okresný súd poukazoval na to, že pre uznanie viny je nevyhnutné, aby vykonané dôkazy jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb svedčili o tom, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal práve za tých okolností, ktoré sú spojené s

priebehom skutkového deja, na základe ktorých je možné voči páchatelovi vyvodiť trestnú zodpovednosť a že akákoľvek iná alternatíva spojená s iným priebehom skutkového deja musí byť vylúčená, pričom v predmetnej trestnej veci vykonaním a hodnotením všetkých dostupných dôkazov však nemožno dospieť k exaktnému záveru, ktorý by svedčil o tom, že uvedený skutok spáchal obžalovaný, a preto v súlade so zásadou „in dubio pro reo“, obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Odvolačný súd nemal zákonný dôvod sa s týmto hodnotiacim záverom nestotožniť, nakoľko vychádza z vykonaného dokazovania a bola vykonaná spôsobom plne zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd pritom poskytol prokurátorovi výrazne dostatočný priestor na to, aby prokurátor podrobil svedkyňu G. H. svojim otázkam, keď na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2022 bola táto svedkyňa vypočúvaná, a to v prvom rade prokurátorom, pričom aj po čítaní zápisnice o výpovedi tejto svedkyne z prípravného konania samosudca znova ako prvému umožnil výsluch práve prokurátorovi. Prokurátor podal obžalobu, mohol svedkyňu G. H. vypočúvať, súd nebol oprávnený jeho aktivitu nahradzovať, pričom ani pred skončením dokazovania prokurátor ako strana trestného konania zastupujúca obžalobu aktivitu v smere zisťovania množstva sáčkov, ktoré mal podľa námietok prokurátora obžalovaný svedkyňa G. H. odovzdať pri skutku ani množstvo dávok, ktoré by takto pripadli na držbu a prechovávanie len obžalovaným a ďalších namietaných skutočností bližšie nezisťoval. Súd nie je povinný vyvíjať aktivitu podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku a suplovať aktivitu prokurátora, čo vyplýva z kontradiktórnej povahy trestného konania súdneho, kde strany trestného konania sú rovné vo svojom postavení pred súdom. Je na druhej strane povinný umožniť túto procesnú aktivitu prokurátorovi, čo aj v plnom rozsahu urobil. Je teda namieste uviesť, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno, napriek tomu, že rozpory v jej výpovedi boli odstraňované a prokurátor mal príležitosť podrobne svedkyňu vypočúvať. Neopodstatnenosť námietok prokurátora v tomto smere z procesného hľadiska dopĺňa ich neopodstatnenosť z vecného hľadiska. Svedkyňa sa totiž vo svojich výpovediach nesprávala konzistentne, ale možno povedať až zmätočne, keď súdu poskytla viacero verzií svojej výpovedi. Javí sa byť zbytočné k dodatočnému výsluchu tejto svedkyne pristupovať, keď popri príležitosti k odpovediam na kladené otázky mala príležitosť aj sama o veci vypovedať a výsledkom bola výpoveď, ktorej nehodnovnosti venoval už okresný súd podrobnú pozornosť a ani odvolací súd nezistil v jeho úvahách zásadné nelogickosti či iné nejasnosti.

Obžalovaný A. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa odmietol vypovedať, no ani prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania neobsahovala žiadnu skutočnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť jeho čo i len čiastočné priznanie vo vzťahu čo i len k časti zaistených drog. Naopak, usvedčoval z ich držby priamo a výlučne len svedkyňu G. H..

Z výpovede svedkyne G. H., nakoľko na obsah jej výpovede už podrobne poukazoval okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, sa javí byť potrebným už poukázať v tomto uznesení len na to, že na hlavnom pojednávaní uviedla, že omamné látky, ktoré mala pri sebe, pochádzali od jej známeho a súčasne aj známeho obžalovaného, ktorého meno nechce uviesť a že s omamnými látkami obaja manipulovali, pričom obaja z tej drogy aj časť užili ešte v byte obžalovaného. Uvádza, že zaistené omamné látky boli tak jej, ako aj obžalovaného. Sáčky, resp. striekačky s pervitínom do auta priniesli obaja, ale ona si nepamätá, koľko priniesla ona a koľko on. Že obžalovaný má so sebou nejaké sáčky s kryštalickou látkou, vedela už u neho doma, pretože pred jazdou užili jeho pervitín. Všetok pervitín, ktorý bol zaistený, mala v čase zaistenia ona pri sebe, v aute už nebolo nájdené žiadne iné množstvo, pričom sa nevedela vyjadriť, komu patrila zaistená sklenená trubička. Nakoľko vo vzťahu k prípravnému konaniu vypovedala odlišne, keď uvádzala, že drogy, ktoré mala u seba, pochádzali od obžalovaného, ktorý jej tieto drogy odovzdal po tom, keď si všimla, že za nimi idú policajti a drogy si zobrala preto, lebo si myslela, že ju ako ženu nebudú prehľadávať, tak rozpory vysvetľovala tak, že keď na hlavnom pojednávaní uvádzala, že drogy pochádzali tak od obžalovaného, ako aj od nej a v prípravnom konaní tvrdila, že zaistené drogy pochádzali výlučne od obžalovaného, uviedla, že pravdou je, že tak obžalovaný, ako aj ona, mali pri sebe drogy, pričom v prípravnom konaní vypovedala, že drogy pochádzajú od neho len preto, lebo bola na neho nahnevaná, lebo policajtom uviedol, že má pri sebe drogy, pričom to boli aj jeho drogy a z celej situácie bola v strese. Opakovane sa nevedela vyjadriť k tomu, ktoré drogy pochádzali od nej a ktoré od obžalovaného. Svojej nedôveryhodnosti sama prispela aj tým, že keď mala byť konfrontovaná s výpoveďou obžalovaného A. A. a vypovedať tomuto do očí svoju nejakú verziu, tak sa tejto preverke vyhla a odmietla vypovedať.

Znaleckým skúmaním obsahu aktívnych chemických látok obsahujúcich pervitín a zanechávajúcich stopy v organizme človeka bola tak u svedkyne ako aj obžalovaného dokázaná príslušná koncentrácia, čo nasvedčuje tomu, že títo obaja drogu pervitín pred odberom krvi požili, no nedokazuje ani kedy sa tak stalo, ani či bolo vylúčené, aby sa tak stalo za iných okolností, ako vypovedal obžalovaný. Zo znaleckého posudku č. 137/2021 znalkyne E. B. I. vyplynulo, že obžalovaný A. A. v čase predmetného skutku bol pod vplyvom pervitínu. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli zmenšené len pod vplyvom tejto psychoaktívnej látky, nie však podstatne, bol schopný rozpoznať protiprávnosť a nebezpečnosť svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať, čo podľa odvolacieho súdu však nedokazuje, že by požil práve z množstva patriaceho k neskôr zaisteným drogám. Zostalo nevylúčené skoršie, so skutkom nesúvisiace požitie pervitínu týmto obžalovaným, keďže znalkyňa u neho zistila závislosť od viacerých psychoaktívnych látok.

Vykonaná aj DNA analýza biologického materiálu zaisteného z jednotlivých predmetov vydaných G. H. nepriniesla, na rozdiel od individuálnej identifikácie menovanej, žiadnu jednoznačnú zhodu vo vzťahu k obžalovanému. Aj zistená minoritná zložka zmiešanej biologickej stopy, ktorá nebola vhodná na ďalšiu interpretáciu s výnimkou zaisteného zmiešaného DNA profilu z predmetu č. 4, ktorého minoritná zložka pochádzala od osoby mužského pohlavia, pričom ale osoba, od ktorej bola zaistená porovnávací vzorka označená ako „A. A., nar. XX.X.XXXX“ nespádala svojím DNA profilom do DNA profilu tejto zmiešanej biologickej stopy.

Ani listinné dôkazy sa nestali zdrojom skutočností, z ktorých by boli odstránené zásadné pochybnosti o vine obžalovaného.

Ani poznatky o osobe obžalovaného, ktorý podľa registra trestov doposiaľ trestne stíhaný nebol, nie sú proti nemu vedené iné trestné konania a v evidencii priestupkov má síce 6 záznamov, no žiaden, ktorý by nejakú súvislosť s predmetom tohto konania, v porovnaní s tým, že svedkyňa G. H. jednak v tejto trestnej veci bola usvedčená a odsúdená a jednak po spáchaní tohto skutku dňa 1.4.2021 sa do 18.11.2021 dopustila ďalšej trestnej činnosti drogového charakteru, spojenej s neoprávneným prechovávaním psychotropnej látky pre vlastnú potrebu, za čo takisto už bola právoplatne odsúdená, a to rozsudkom Okresného súdu Poprad 8T/18/2022 zo dňa 29.4.2022, nesvedčia tomu, že by logicky či inak zrozumiteľne mohol súd považovať jej výpoveď za spoľahlivý zdroj pre záver o vine obžalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke, prítomnosť len zmiešaného profilu stále neidentifikuje jednoznačne obžalovaného ako osoby, ktorá by preukázateľne manipulovala so zaistenými drogami resp. skúmanými predmetmi, ktoré mali nejakú súvislosť so zaistenými drogami, čo by v opačnom prípade samozrejme bolo usvedčujúcim dôkazom. Jednoznačne však bola ako osoba, ktorá manipulovala so zaistenými predmetmi konkrétne identifikovaná výlučne len svedkyňa G. H.. Stav dokazovania nesvedčí o tom, že by práve zo zisteného množstva pervitínu malo byť obžalovaným užité nejaké množstvo, lebo to nevylučuje ani to, že túto drogu požil z iných zdrojov, ktoré ale zostali neidentifikované v otázke, koľko, a či vôbec až jednu obvykle jednorazovú dávku tejto drogy obžalovaný požil, keď mu bol zistený príslušný obsah aktívnych látok, resp. produktov tejto drogy v tele. Nie je totiž vylúčené, že požil aj menej ako je štátom uznaná obvykle jedna jednorazová dávka drogy. Netreba opomenúť, že o predmetných drogách svedkyňa udávala, že obaja s nimi manipulovali. Potom je nepravdepodobné, že by hovorila pravdu, keď na zaistených veciach sa žiadne stopy po manipulácii aj zo strany obžalovaného nenašli. Okrem toho si svedkyňa odporuje, keď uvádza, že vie, že si pervitín priniesol aj obžalovaný, no nevie, koľko sáčkov doniesol.

Takto nestranné rešpektujúc zásady trestného konania je nevyhnutné postupovať pri záverečnom hodnotení dôkazov, pretože v trestnom konaní po vykonaní celého reálne dostupného a zmysluplného dokazovania pre uznanie viny obvineného je nevyhnutné, aby vykonané dôkazy jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb svedčili o tom, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal práve za tých okolností, ktoré sú spojené s priebehom skutkového deja, na základe ktorých je možné voči páchatelovi vyvodiť trestnú zodpovednosť a že to spáchal aj obžalovaný A. A.. Akákoľvek iná alternatíva spojená s iným priebehom skutkového deja musí byť vylúčená.

K preukázaniu viny páchatela musia existovať priame, resp. aspoň nepriame dôkazy, ktorých súhrn musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom cel-

ku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti skutku, v ktorom sa vidí trestný čin a usvedčuje z jeho spáchania páchatela, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Kn/ 597/2010 zo dňa 26.11.2010).

V tomto konaní boli vyčerpané všetky dosiahnuteľné dôkazy, ktoré determinujú náležité zistenie skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom bol zistený skutkový stav v takom rozsahu a kvalite, že poskytuje dostatok potrebných poznatkov pre objektívne, stavu vecí a zákona zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

V predmetnej konkrétnej trestnej veci vykonaním a hodnotením všetkých dostupných dôkazov nemožno dospieť k exaktnému záveru, ktorý by svedčil o tom, že uvedený skutok spáchal obžalovaný, a preto v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ bolo namieste obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Za dôkaznej situácie, že vo vzťahu k obžalovanému A. A. nebol zistený taký reťazec dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne smerovali výlučne k záveru, že skutok, z ktorého bol obžalovaný A. A. oslobodený, tento obžalovaný spáchal.

Z týchto dôvodov odvolací súd jednomyseľne zamietol odvolanie okresného prokurátora.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.